

*„Eltűnik, mint ha söt teszél a vízbe,
de ott az íze:
mindenen átcsap az örök lehellet:
az isten él, az isten A Te Lelked:
ez a valóság, melynek nincs halála,
ez a mindenség, ez a könnyű pára”*

(Szabó Lőrinc)

Tisztelt Gyászoló Család!

Kabdebó Lórántnak rendkívüli érzéke volt ahhoz, hogy már kortárs kritikusként felismerje a maradandót, rámutasson az értékálló irodalomra. Elemzéseiben a „mai magyar költészet” megkezdte útját a klasszikussá válás felé. Kutatóként mindig azt a jellegzetességet kereste, amellyel a legjobbak – Szabó Lőrinc, Ady, Babits vagy József Attila – a mindenkori olvasókra hatnak, és amivel közös nyelvi emlékezetünk részévé válnak. A magyar irodalomtörténet pantheonjában immáron Kabdebó Lóránt életművének is örök helye van.

A hozzátartozók, tisztelők és tanítványok gyászában osztozva, őszinte részvétellel:

Budapest, 2022. január 31.

Áder János